

J. F. Hruška-Gruden: Krap in losovi.

KRAP, ki se je ob pomladanski povodnji srečno izmuznil iz tesnih bregov ribnika in priplaval v prosti tok reke, je srečaval, kadarkoli se je spustil v tok, losose, ki so prosto in vztrajno plavali proti reki.

Tako se je nekdanj srečal s tremi lososi. Zvedavo jih je vprašal: »Vi lososi, kako ste se pač mogli vsi trije tukaj zbrati in vsi le proti toku? Odkod ste in kam ste namenjeni?«

»Odkod?« je ponovil vprašanje prvi losos. »Od daleč, tam iz morja!«

»Iz morja?« se je začudil karp.

»Ti vprašaš, kam?« je segel vmes drugi losos. »Domov, v bistre gorske vode.«

»Oh, kako se nam že toži po njih,« se je oglasil tretji, »ko smo preplavali toliko velikih in kalnih rek!«

»Mar ni v morju, v vodah brez bregov, svobodnejše življenje?« je vprašal karp.

»Svobodnejše pač, je potrdil prvi losos. »Ali dom je le dom.« Drugi je pa pripomnil: »Nanj ne pozabiš in če bi bil na koncu sveta!«

»Pride čas,« je pričel tretji, ko nas vse prevzame silno hrepenenje po domovini, pa moramo in hitimo veseli proti domu, v domače vode, kjer smo preživeli srečna otroška leta.«

»Tako daleč?«

»Daleč, daleč, sto milj pa še rajši več kakor manje,« je potrdil spet prvi losos.

»In še v kakšnih nevarnostih!« je pripomnil drugi.

»Verjamem!« je vljudno pripomnil karp. »Ribiči s trnki, vidre...«

»Trnki nam ne prizadenejo žalega; mi vso pot domov nič ne jemo. Ampak jezovi!«

»Jezovi nam stoje na poti kakor trdnjave!« je pojasnjeval tretji losos. Moramo se zagnati čeznje, a tam preže ribiči z zankami in vilicami...«

Karp je ves prestrašen poslušal. »In da vso to pot, tako dolgo in težavno, prav nič ne jeste?«

»Ne, ne, ne!« so vsi trije hkrati odgovorili.

»Vse prenesemo, samo da bi srečno priplavali v domače vode.«

»Ljubezen do domovja premaga tudi lakoto.«

Lososi so plavali dalje, karp pa je gledal za njimi in počasi ponavljal: »Sto milj — jezovi — sovražniki — glad: vse premaga ljubezen do domovine.«

Mirko Kunčič: Miškino potovanje.

Mala miška je dejala:

»Pojmo malo v svet pogledat!

Kdo le vedno v luknjici

bi čepel pri mamicí!«

Rekla je in šla ... In pot

jo vodila je povesod.

Slednjič vsa upehana

v tujo shrambo je prišla.

Čudolepe tam reči

videle so nje oči.

Poln si koš jih je nabrala

»Zdaj pa brž domov!« dejala

Sreča muc jo policaj:

»Stoj, tatica! Čaj me, čaj!«

»Ham!« je reklo in — bam, bom —

miške ni več videl dom.

